

Nuri onderzoekt 'glijden'.

De kinderen spelen graag op het veldje met de indianentorens dat centraal staat tijdens het project. In het atelier maken ze speelgoed voor de plek. Vandaag proberen de kinderen de gemaakte springtouwen en boten uit.

Met name de jongens zijn benieuwd hoe hun boten naar beneden komen door de glijbaan.

Sommige boten gingen harder dan anderen. Hoe kwam dat?

Omdat het hout is en hout kan sneller naar beneden.

Hout is glad.

Hout is lichter.

Mijnes ging langzaam omdat 'ie klein is.

Die rol ging echt zo: whoet....!

Die machine die heel snel kan?

Als wij gaan, gaan we langzaam, want wij zijn zwaarder.

Als je op je rug gaat of op je buik, dan ga je niet zo langzaam want dan ben je langer en lichter.

Er zat prut in de glijbaan.

Oh, daarom gingen we langzaam.

Bruine prut; modder.

Hoe laat je iets glijden?

Een zetje geven.

Gewoon pakken en dan laten gaan.

Als je olie op de glijbaan doet wordt 'ie glad want olie is glad.

Moet je de hele glijbaan doen.

Of je broek.

Moet je 'm wel even laten drogen.

Als de kinderen in het atelier aan het werk gaan bedenkt Nuri dat hij een raceauto wil maken om hem de volgende keer als ze naar de plek gaan te kunnen laten glijden en rijden.

Nuri maakt van satéprikkers en plakband twee raceauto's. Foor stelt voor om iets te maken om te kijken of ze het doen.

Nuri gaat aan het werk.
Geconcentreerd zoekt hij
spullen bij elkaar. Terwijl hij
 bezig is praat hij zachtjes in
zichzelf. Hij formuleert
hypotheses, stelt deze bij en
zoekt oplossingen voor de
problemen die hij
tegenkomt.

‘Ik heb een idee; ik ga met
hout. Ik ga het hoger
maken tot het past.’
‘Nee, dit is niet goed, kan ik
beter een andere nemen’.

‘Ik moet iets stevigs.’

‘Misschien moet ik’

Denkt eerst na, staat dan op en loopt naar de houtbak.

‘Hé, deze is kort zeg’.

‘Kijk, die past’.

‘Hé, nou heb ik deze voor niets gepakt’.

Van het hout maakt Nuri de stellage hoger.

‘Ik doe er één (koker) en dan die andere.’

‘Nu kan ‘ie niet glijden’. (Als de kokers niet aansluiten.)

‘Dat is veels te glij.’

Nuri denkt weer na. Loopt dan weg, zoekt tussen de spullen die uitgestald op tafels liggen en komt terug met een netje en een wasbolletje.

Over het wasbolletje zegt hij: 'Ja, hier stopt het.'

Over het netje: 'En dit moet je erin doen. Eéntje erbij of twee?'

'Hé, ik heb een gat gevonden.'

Nuri probeert het van satéprikkers gemaakte autootje te laten glijden in het netje.

‘Hé, dat is niet zo’n handig stokje.’ ‘Neehee!’

Als het ook de tweede keer niet lukt om de raceauto in het netje te laten glijden denkt Nuri weer na.

‘Ik heb het nog niet hoog geprobeerd.’

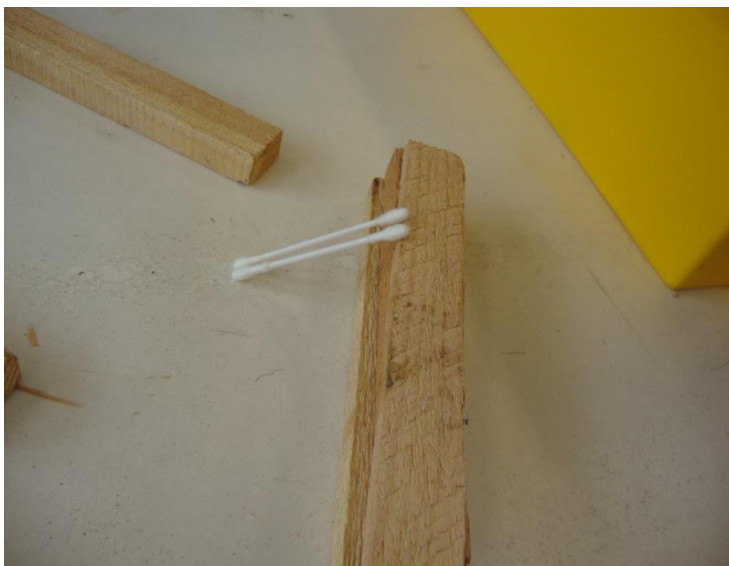

‘Nee, dat is niet glad.’

Nuri heeft de kokers uitgeprobeerd, wc-rollen, het netje en het hout. Maar niets glijdt goed genoeg. Hij besluit nog ander materiaal te gaan zoeken.

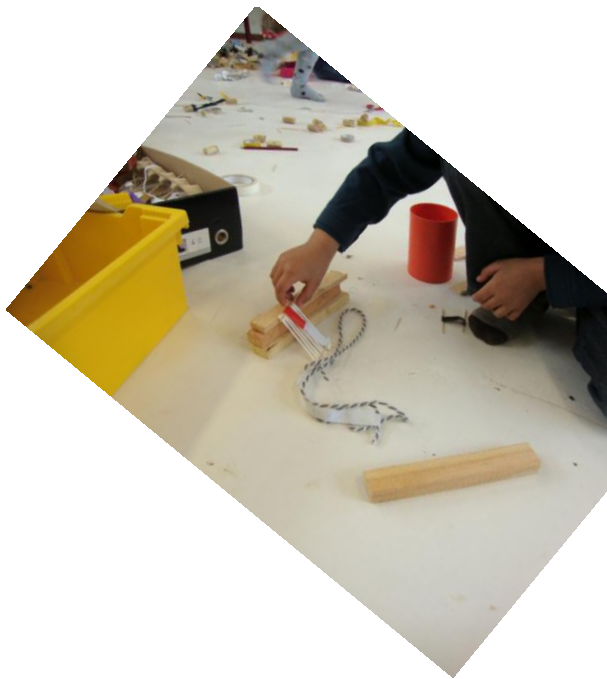

Elk materiaal wordt beoordeeld op zijn glijvermogen.

Na lang zoeken komt Nuri terug met wattenstaafjes. Ook hiervan maakt hij een glijbaan.

Eerst probeert hij het met de langste raceauto. Deze is net zo lang als de wattenstaafjes.

'Hé wacht, waar is die andere?'

Nuri wordt even afgeleid door kinderen die met eigengemaakte verrekijkers naar buiten kijken. Ook hij loopt naar het raam.

Als hij terugkomt bouwt hij een glijbaan van satéprikkers. Aan de leerkracht laat hij zien hoe zijn raceauto's daar vanaf glijden. Eerst doen ze het niet. De leerkracht legt de auto's recht en dan glijden ze mooi naar beneden.

Nuri ruimt daarna, op eigen initiatief, al z'n spullen weer keurig op.

'Missie volbracht', zegt de leerkracht.

Nuri, 6 jaar

Gedocumenteerd door Hanneke Saaltink op 6 - 4 '11

Kunstenaar: Floor Max

Zie ook: www.reggiopiccio.nl

